



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **L. P., s.r.o.**, so sídlom v B., právne zastúpeného *JUDr. R. D.*, advokátom v B., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová ulica č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/9439-60020/2007/991050-r zo dňa 28.08.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k.1S 282/2007-21 zo dňa 20.11.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 282/2007-21 zo dňa 20. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/9439-60020/2007/991050-r zo dňa 28.08.2007, ktorým žalovaný podľa § 48 ods.5 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov a potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/69495/2007/Tak zo dňa 28.05.2007, ktorým podľa § 15 ods. 15 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov znížil nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie január 2007 o sumu 1 266 532,-- Sk a priznal nadmerný odpočet v sume 747 094,-- Sk žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správca dane postupoval v súlade so zákonom, keď odpočítanie dane neuznal, keďže žalobca fakturoval DPH z prevádzaného hmotného majetku na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 29.12.2006. Cena prevádzaného hmotného majetku bola 7 863 592,-- Sk z toho DPH 1 255 531,50 Sk podľa § 22 ods. 7 zák.č. 222/2004 Z.z. o DPH. Z ustanovenia § 10 ods. 1 zák.č. 222/2004 Z.z. o DPH je nesporné, že za dodanie tovaru a dodanie služby sa nepovažuje predaj podniku alebo časti podniku tvoriacej samostatnú organizačnú zložku v prípade, ak nadobúdateľ je platiteľom alebo sa stáva platiteľom podľa § 4 ods.6 s výnimkou prípadov, ak nadobúdateľ prevažne dodáva tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 – 41. Krajský súd dospel k záveru, že, že žalovaný správny orgán vydaním napadnutého rozhodnutia rozhodol v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca doplnil dôvody odvolania podaním zo dňa 11.2.2009. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu vidí v tom, že súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 22 ods. 7 zákona č. 222/2004 Z.z., podľa ktorého pri dodaní tovarov a dodaní služieb v rámci predaja podniku alebo časti podniku tvoriacej samostatnú organizačnú zložku sa základ dane určí na základe dohodnutej ceny vzťahujúcej sa na jednotlivý prevádzaný hmotný majetok a nehmotný majetok a jednotlivé iné majetkovo využiteľné hodnoty. Základ dane sa nemôže znížiť o záväzky, ktoré prechádzajú na kupujúceho. Zároveň aj nesprávne aplikoval ustanovenie § 10 zákona č. 222/2004 Z.z. Žalobca je toho názoru, že v rámci predaja podniku dochádza aj k predaju tovaru, tomu korešponduje aj ustanovenie § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu, ako aj ustanovenia § 483, § 485 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Tomuto zodpovedá aj znenie § 22 ods. 7 zákona č. 222/2004 Z.z., ktoré hovorí o dodaní tovaru a služieb v rámci predaja podniku.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.03.2009 k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca nesprávne vykladá ust. § 22 ods. 7 zákona o DPH. V zmysle § 5 Obchodného zákonníka podnikom sa rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. K podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť.

Žalobca si odpočítal daň z faktúry č. 60001 DPH vo výške 1 255 531,50 Sk, ktorou mu dodávateľ L. B. a.s., fakturoval DPH z prevádzaného hmotného majetku v zmysle

zmluvy o predaji podniku zo dňa 29.12.2006. V uvedenej zmluve v prílohách je osobitne vypísaný zoznam hmotného majetku, o ktorom žalobca tvrdí, že nebol súčasťou predaja podniku, a preto sa má naň vzťahovať ust. § 22 ods. 7 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov. Ide o nepochopenie uvedeného ustanovenia zo strany žalobu. Všetko tvorilo súčasť majetku (vedeného v účtovnej evidencii) predávaného podniku, platiteľ sa nemôže pri predaji rozhodnúť, že určité časti podniku netvorí časť podniku v zmysle § 5 Ob.Z., a preto sa na jeho predaj nevzťahuje § 10 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého za dodanie tovaru a dodanie služby sa nepovažuje predaj podniku alebo časti podniku tvoriacej samostatnú organizačnú zložku v prípade, ak nadobúdateľ je platiteľom alebo sa stáva platiteľom podľa § 4 ods. 6 zák.č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov, s výnimkou prípadov, ak nadobúdateľ prevažne dodáva tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 – § 41 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov. Táto zákonom stanovená podmienka v predmetnom obchodnom prípade nebola splnená, nakoľko žalobca nedodával tovary a služby v zmysle § 28 až § 41 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov. Žalobca nie je platiteľom, ktorý prevažne dodáva tovary a služby oslobodené od dane, bez možnosti odpočítania dane. Zákon č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov v § 10 ods. 1 jednoznačne stanovuje, že len keď je nadobúdateľom osoba, ktorá prevažne dodáva tovary a služby oslobodené od dane bez možnosti odpočítania dane, ide pri predaji podniku alebo časti podniku o dodanie tovaru a služby, ktoré je predmetom dane, a v tomto prípade je aktuálna aplikácia § 22 ods. 7 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH v znení neskorších predpisov. Podľa § 49 ods. 1 citovaného zákona právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Keďže podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona v tomto konkrétnom prípade nevznikla daňová povinnosť, žalobcovi nevzniklo právo odpočítať daň. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 282/2007-21 zo dňa 20.11.2008 ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 10 ods. 1 zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších zmien a doplnkov za dodanie tovaru a dodanie služby sa nepovažuje predaj podniku alebo časti podniku tvoriacej samostatnú organizačnú zložku 4) a vloženie podniku alebo časti podniku tvoriacej samostatnú organizačnú zložku ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti alebo družstva v prípade, ak nadobúdateľ je platiteľom alebo sa stáva platiteľom podľa § 4 ods. 6, s výnimkou prípadov, ak nadobúdateľ výlučne alebo prevažne dodáva tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 až § 41; táto výnimka sa nevzťahuje na predaj alebo vloženie podniku alebo jeho časti platiteľom, ktorý výlučne alebo prevažne dodáva tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 až § 41.

Podľa § 22 ods. 7 zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty pri dodaní tovarov a dodaní služieb v rámci predaja podniku alebo časti podniku tvoriacej samostatnú organizačnú zložku 4) sa základ dane určí na základe dohodnutej ceny vzťahujúcej sa na jednotlivý prevádzaný hmotný majetok a nehmotný majetok a jednotlivé iné majetkovo využiteľné hodnoty. Základ dane sa nemôže znížiť o záväzky, ktoré prechádzajú na kupujúceho.

Najvyšší súd dospel k záveru, že ust. § 22 ods. 7 zákona o DPH, upravujúce základ dane pri dodaní tovaru a služby sa vzťahuje iba na prípady, kedy došlo v zmysle zákona o DPH k dodaniu tovaru a služby v súlade s týmto zákonom. Vo všeobecnosti platí, že predaj podniku sa v zmysle § 10 ods. 1, prvá veta zák.č. 222/2004 Z.z. nepovažuje za dodanie tovaru a služby. Preto sa ust. § 22 ods. 7 zákona o DPH vzťahuje iba na výnimky z tohto pravidla, kedy sa predaj podniku považuje za dodanie tovaru a služby. Ide o prípady, ak nadobúdateľ výlučne alebo prevažne dodáva tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 až § 41. Je nespornou skutkovou okolnosťou, že žalobca ako nadobúdateľ podniku nedodáva výlučne alebo prevažne tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 až 41 zákona o DPH.

Najvyšší súd preto konštatuje, že ust. § 22 ods. 7 zák.č. 222/2004 Z.z. upravuje zistenie základu dane pri dodaní tovaru a služby, ale nevymedzuje čo sa rozumie dodaním tovaru a služby. Toto ustanovenie nie je samostatne aplikovateľné bez spojenia s ustanoveniami zákona o DPH, ktoré pojmovo vymedzujú dodanie tovaru a služby. Predpokladom jeho aplikácie je zistenie, že došlo k dodaniu tovaru alebo služby, čo pri zmluve o predaji podniku je upravené iba vo forme výnimky tak, že ak nadobúdateľ výlučne alebo prevažne dodáva tovary a služby, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 28 až 41.

Žalovaný správny orgán správne vyložil a aplikoval ust. § 10 ods. 1 zák.č. 222/2004 Z.z.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. septembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková